

yī zhī mó gu de mì mì 一只蘑菇的秘密

cǎo dì shàng zhǎng chū le yī zhī jiàn kāng jiē shí de mó gu
草地上长出了一只健康结实的蘑菇。

zǎo chen qiū yǐn lái dào mó gu de páng biān tái qǐ tóu tā kàn dào mó
早晨，蚯蚓来到蘑菇的旁边。抬起头，它看到蘑

gu shàng yǒu xīn xiān de lù zhū jiù bǎ tā men yī kē kē xī gān le
菇上有新鲜的露珠，就把它们一颗颗吸干了。

xiǎo zhuō zi nǐ shàng miàn de
“小桌子，你上面的

lù zhū de wèi dào zhēn hǎo qiū yǐn duì
露珠的味道真好。”蚯蚓对

mó gu shuō wán biàn zǒu le
蘑菇说完便走了。

zhōng wǔ tài yáng hěn rè mǎ
中午，太阳很热，蚂

yǐ lái dào mó gu xià miàn yīn wèi yǒu
蚁来到蘑菇下面，因为有

yī kuài yīn liáng dì kě yǐ tǎng xià shuì gè
一块阴凉地可以躺下睡个

wǔ jiào
午觉。

xiǎo tíng zi zài yīn liáng dì
“小亭子，在阴凉地

lǐ shuì jiào zhēn shū fu mǎ yǐ duì mó gu shuō wán biàn zǒu le
里睡觉真舒服。”蚂蚁对蘑菇说完便走了。

huáng hūn qīng wā chū lái sǎn bù lèi le jiù zuò zài mó gu dǐng shàng kàn
黄昏，青蛙出来散步，累了，就坐在蘑菇顶上看
bào zhǐ
报纸。

xiǎo dèng zi qīng nǐ yǐ hòu bù yào lí kāi zhè
“小凳子，请你以后不要离开这

lǐ hǎo bù hǎo qīng wā duì mó gu shuō wán biàn zǒu le
里，好不好？”青蛙对蘑菇说完便走了。

tiān kuài hēi le liǎng zhī hú dié wéi
天快黑了，两只蝴蝶围

zhe mó gu fēi shàng fēi xià kàn le hǎo jiǔ
着蘑菇飞上飞下看了好久，

shuō zhè mào zi
说：“这帽子

zěn me zhǎng le yī zhī
怎么长了一只

jiǎo zhēn shì yī dǐng
脚？真是一顶

guài mào zi
怪帽子。”

yè shēn le
夜深了，

yuè liang tīng jiàn mó gu
月亮听见蘑菇

zì yán zì yǔ wǒ
自言自语：“我

shì xiǎo zhuō zi hái
是小桌子，还

shì xiǎo tíng zi wǒ shì xiǎo dòng zi hái shì guài mào zi nán dào wǒ bù shì yī
是小亭子？我是小凳子，还是怪帽子？难道我不是一
zhī mó gu mó gu jué de hěn yǒu yì si biàn xiào le qǐ lái
只蘑菇？”蘑菇觉得很有意思，便笑了起来。

mó gu bì shàng yǎn yào shuì jiào le tā xiǎng dào le míng tiān bù zhī
蘑菇闭上眼睛要睡觉了。它想：“到了明天，不知
dào bié rén yòu huì jiào wǒ shén me le wǒ jiù bù duì bié rén shuō wǒ shì yī zhī mó
道别人又会叫我什么了。我就不对别人说我是一只蘑
gu zhè shì wǒ de mì mì
菇，这是我的秘密……”

sòng xuě lěi wén
(宋雪蕾 / 文)

bǎo tǎ dàn gāo

宝塔蛋糕

xiǎo xiàng yī gè rén dāi zài jiā lǐ gǎn dào hěn gū dān tā xiǎng yào
小象一个人待在家里，感到很孤单。它想：“要
shì hǎo péng you dōu lái jù yī jù gāi duō hǎo ya tā zhèng zài xiǎng zhe
是好朋友都来聚一聚，该多好呀！”它正在想着，
dōng dōng dōng yǒu rén qiāo mén le dǎ kāi mén à dà hé mǎ lái le
“咚咚咚”，有人敲门了。打开门，啊，大河马来了，
hái lín zhe yī hé dà dàn gāo xiàng gè dà liǎn pén
还拎着一盒大蛋糕，像个大脸盆。

xiǎo xiàng hěn qí guài yí nǐ zěn
小象很奇怪：“咦，你怎
me lín zhe dà dàn gāo lái le?”
么拎着一盒大蛋糕来了？”

jīn tiān shì nǐ shēng
“今天是你生
rì wǒ zhù nǐ shēng rì kuài
日，我祝你生日快
lè dà hé mǎ shuō
乐！”大河马说。

xiǎo xiàng hěn gǎn dòng yīn wèi tā zì jǐ dōu wàng jì le zì jǐ de shēng
小象很感动，因为它自己都忘记了自己的生

rì dà hé mǎ què jì zhù le
日，大河马却记住了。

dōng dōng dōng yòu yǒu rén qiāo mén dǎ kāi mén yī kàn à xiǎo shān
“咚咚咚”，又有人敲门。打开门一看，啊，小山

yáng lái le hái lǐn zhe yī hé dàn gāo xiàng xiǎo miàn pén nà me dà
羊来了，还拎着一盒蛋糕，像小面盆那么大。

dōng dōng dōng yòu yǒu rén qiāo mén à xiǎo bái tù lái le yě lǐn
“咚咚咚”，又有人敲门。啊，小白兔来了，也拎

zhe yī hé dàn gāo xiàng fàn wǎn nà me dà
着一盒蛋糕，像饭碗那么大。

dōng dōng dōng dōng dōng dōng xiǎo jī lái le xiǎo mǎ yǐ yě lái le
“咚咚咚”，“咚咚咚”，小鸡来了，小蚂蚁也来了，
tā men dōu lín le yī hé dàn gāo zhǐ shì yī gè bǐ yī gè xiǎo yīn wèi tā
它们都拎了一盒蛋糕，只是一个比一个小，因为它
men de gè zi yī gè bǐ yī gè xiǎo
们的个子一个比一个小。

wā yī èr sān sì wǔ wǔ gè dàn gāo duī qǐ lái xiàng zuò bǎo tǎ zhēn
哇，一二三四五，五个蛋糕堆起来，像座宝塔真
hǎo kàn diǎn qǐ shēng rì là zhú dà jiā yī qǐ chàng shēng rì gē zhù nǐ
好看！点起生日蜡烛，大家一起唱生日歌：“祝你
shēng rì kuài lè zhù nǐ shēng rì kuài lè
生日快乐！祝你生日快乐……”

chàng wán le dà jiā yī qǐ
唱完了，大家一起
dà kǒu dà kǒu chī dàn gāo xiǎo xiàng
大口大口吃蛋糕。小象
de shēng rì guò de zhēn kāi xīn
的生日过得真开心！

chén miáo hǎi wén
(陈苗海/文)

xiǎo xióng zāi shù

小熊栽树

chūn tiān lái le xiǎo huā yuán lǐ de huā kāi le xiǎo xióng zài huā cóng zhōng
春天来了，小花园里的花开了，小熊在花丛中

pǎo lái pǎo qù zhuō hú dié
跑来跑去捉蝴蝶。

xiǎo xióng wén zhe huā xiāng wèn

小熊闻着花香，问

mā ma zhè me piào liang de huā shì
妈妈：“这么漂亮的花是

shéi zāi de ya
谁栽的呀？”

mā ma gào su xiǎo xióng zhè

妈妈告诉小熊：“这

me piào liang de huā shì nǎi nai zāi de
么漂亮的花是奶奶栽的。

wǒ men néng kàn jiàn měi lì de huā yào
我们能看见美丽的花要

gǎn xiè nǎi nai
感谢奶奶。”

xià tiān dào le xiǎo xióng zuò
夏天到了，小熊坐

zài dà shù xià tīng mā ma jiǎng gù shi
在大树下听妈妈讲故事。

dà shù xiàng yī bǎ dà sǎn wèi tā men
大树像一把大伞为它们

zhē tài yáng
遮太阳。

xiǎo xióng wèn mā ma zhè kē
小熊问妈妈：“这棵

dà shù shì shéi zāi de
大树是谁栽的？”

mā ma gào su xiǎo xióng zhè
妈妈告诉小熊：“这

kē dà shù shì yé ye zāi de wǒ men
棵大树是爷爷栽的。我们

néng zài dà shù dī xià chéng liáng yào gǎn xiè yé ye
能在大树底下乘凉，要感谢爷爷。”

qiū tiān dào le píng guǒ shù shàng jiē mǎn le hóng tóng tóng de dà píng guǒ
秋天到了，苹果树上结满了红彤彤的大苹果。

xiǎo xióng chī zhe tián tián de hóng píng guǒ wèn mā ma píng guǒ shù shì shéi zāi de
小熊吃着甜甜的红苹果，问妈妈：“苹果树是谁栽的？”

mā ma gào su xiǎo xióng píng guǒ shù shì bà ba hé mā ma zāi de
妈妈告诉小熊：“苹果树是爸爸和妈妈栽的。”

xiǎo xióng dǒng shì de shuō gǎn xiè bà ba hé mā ma
小熊懂事地说：“感谢爸爸和妈妈。”

dì èr nián chūn tiān lái le xiǎo xióng hé bà ba mā ma yì qǐ lái dào shān
第二年春天来了，小熊和爸爸妈妈一起来到山

shàng zāi xiǎo shù
上栽小树。

xiǎo shù yì tiān tiān de zhǎng dà le xiǎo niǎo fēi lái le tā yào zài shù
小树一天天地长大了。小鸟飞来了，它要在树

shàng ān jiā
上安家。

xiǎo niǎo zài shù shàng zuò le yí gè wō tā gāo xìng de shuō gǎn xiè xiǎo
小鸟在树上做了一个窝，它高兴地说：“感谢小

xióng gē ge
熊哥哥。”

wáng líng wén
(王 玲 / 文)

měi miào de zǎo chen

美妙的早晨

nuǎn nuǎn de tài yáng shēng qǐ lái le , chuāng tái shàng hóng sè de méi guī

暖暖的太阳升起来了，窗台上红色的玫瑰

zài wēi fēng zhōng qīng qīng de yáo bǎi sǎn fā zhe xiāng xiāng de wèi dào niǎo er zài

在微风中轻轻地摇摆，散发着香香的味道；鸟儿在

shù zhī shàng kuài huó de gē chàng zhè shì yī gè měi miào de zǎo chen

树枝上快活地歌唱，这是一个美妙的早晨。

xióng mā ma zǎo zǎo de qǐ le chuáng chuān shàng le piào liang de wéi qún

熊妈妈早早地起了床，穿上了漂亮的围裙，

zài chú fáng lǐ máng lù qǐ lái lǐ miàn hái bù shí de chuán chū guō wǎn piáo pén de

在厨房里忙碌起来，里面还不时地传出锅碗瓢盆的

shēng yīn

声音。

bǎo bao xióng bèi zhè zhèn shēng yīn chǎo xǐng le tā shēn le yī gè dà dà

宝宝熊被这阵声音吵醒了，它伸了一个大大

de lǎn yāo

的懒腰。

bèi bèi xióng bèi yī zhèn xiāng wèi nòng xǐng le tā zuò le yī gè shēn

贝贝熊被一阵香味弄醒了，它做了一个深

hū xī

呼吸。

liǎng zhī xiǎo xióng lái dào cān zhuō qián kāi shǐ jìng jìng de děng dài zhe

两只小熊来到餐桌前，开始静静地等待着……

bǎo bao xióng tīng dào chuāng wài de xiǎo má què chàng le sān shǒu dòng tīng de gē
宝宝熊听到窗外的小麻雀唱了三首动听的歌。

bèi bei xióng kàn dào chuāng wài de hú dié tiào le sì zhī yōu měi de wǔ dǎo
贝贝熊看到窗外的蝴蝶跳了四支优美的舞蹈。

xiāng pēn pēn de miàn bāo zhōng yú zuò hǎo le
香喷喷的面包终于做好了。

mā ma zuò de miàn bāo zhēn xiāng ya wǒ hǎo xiàng wén dào le tài yáng de
“妈妈做的面包真香呀！我好像闻到了太阳的

wèi dào bǎo bao xióng zhǎ zha yǎn jīng xīng fèn de shuō
味道。”宝宝熊眨眨眼睛兴奋地说。

mā ma zuò de miàn bāo zhēn tián ya wǒ hǎo xiàng wén dào le méi guī huā
“妈妈做的面包真甜呀！我好像闻到了玫瑰花

de wèi dào bèi bei xióng xī xī bí zǐ kāi xīn de shuō
的味道。”贝贝熊吸吸鼻子开心地说。

hé wǒ kě ài de xiǎo bǎo bèi men yī qǐ yòng zǎo cān zhēn hǎo ya wǒ hǎo
“和我可爱的小宝贝们一起用早餐真好呀！我好

xiàng wén dào le xìng fú de wèi dào xióng mā ma wú bǐ zì háo de shuō
像闻到了幸福的味道。”熊妈妈无比自豪地说。

chéng yù huá wén
(程昱华/文)

yuè yá er shēng qǐ lái le

月牙儿升起来了

yuè yá er shēng qǐ lái le xiǎo māo tiǎn tiǎn liǎn shuō yuè yá er shēng

qǐ lái le wǒ gāi shuì jiào le míng tiān hái yào péi lǎo nǎi nai shài tài yáng ne

yuè yá er shēng qǐ lái le yā mā ma hē le kǒu shuǐ shuō yuè yá

er shēng qǐ lái le wǒ gāi shuì jiào

le míng tiān hái yào dào hé li gěi

bǎo bao zhuō xiǎo yú ne

yuè yá er shēng qǐ lái le

gōng jī zài dì shàng mó mó jiǎn zuǐ

ba shuō yuè yá er shēng qǐ

lái le wǒ gāi shuì jiào le míng

tiān hái yào dǎ míng ne

yuè yá er shēng qǐ lái le xiǎo gǒu
月牙儿升起来了，小狗

shēn le shēn lǎn yāo shuō yuè yá er
伸了伸懒腰，说：“月牙儿

shēng qǐ lái le wǒ gāi shuì jiào le míng
升起来了，我该睡觉了，明

tiān hái yào kān mén ne
天还要看门呢。”

yuè yá er shēng qǐ lái le bǎo bao
月牙儿升起来了，宝宝

shuā wán yá xǐ wán liǎn shuō yuè yá
刷完牙，洗完脸，说：“月牙

er shēng qǐ lái le wǒ gāi
儿升起来了，我该

shuì jiào le míng tiān hái yào
睡觉了，明天还要

shàng yòu ér yuán ne
上幼儿园呢。”

yuè yá er shēng qǐ
月牙儿升起

lái le māo tóu yīng zhàn zài
来了，猫头鹰站在

shù zhī shàng dèng yuán le
树枝上，瞪圆了

yǎn jīng shuō yuè yá er
眼睛，说：“月牙儿

shēng qǐ lái le wǒ gāi
升起来了，我该

shàng bān le
上班了。”

yuè yá er shēng dào le tiān kōng sì zhōu yī piàn jì jìng zhǐ yǒu māo tóu
月牙儿升到了天空，四周一片寂静，只有猫头

yīng zhēng zhe yuán yuán de yǎn jīng kàn zhe zhè ge ān jìng de shì jiè
鹰睁着圆圆的眼睛，看着这个安静的世界……

lǐ xiǎng wén
(李 想 / 文)

yī gēn shén qí de yǔ máo 一根神奇的羽毛

xiǎo lǎo shǔ jiǎn dào yī gēn cóng méi jiàn guo de piào liang yǔ máo tā bǎ yǔ
小老鼠捡到一根从没见过过的漂亮羽毛。它把羽
máo káng zài jiān bǎng shàng zhèng zǒu zhe yù dào le xiǎo tù
毛扛在肩膀上，正走着，遇到了小兔。

xiǎo tù nǐ dào nǎ lǐ qù xiǎo lǎo shǔ wèn
“小兔，你到哪里去？”小老鼠问。

wǒ dào lǎo lao jiā qù xiǎo tù cā cā hàn shuō wǒ zǒu de zhēn rè ya
“我到姥姥家去，”小兔擦擦汗说，“我走得真热呀！”

wǒ lái gěi nǐ shān shān fēng xiǎo lǎo shǔ bǎ yǔ máo dāng shàn zi duì
“我来给你扇扇风。”小老鼠把羽毛当扇子，对
zhe xiǎo tù shān le yī xià āi ya xiǎo tù fēi le qǐ lái yī xià zi jiù fēi dào
着小兔扇了一下。哎呀，小兔飞了起来，一下子就飞到
le lǎo lao jiā
了姥姥家。

xiǎo lǎo shǔ kàn jiàn xióng dà shēn zài fèi jìn de zhāi píng guǒ tā yòng yǔ máo
小老鼠看见熊大婶在费劲地摘苹果。它用羽毛
duì zhe píng guǒ shù shān le yī xià shù shàng de píng guǒ jiù yī gè gè fēi dào xióng
对着苹果树扇了一下，树上的苹果就一个个飞到熊
dà shēn de luó kuāng lǐ le
大婶的箩筐里了。

xiǎo lǎo shǔ yòu duì zhe xióng dà shēn shān le yī xià bēi zhe yī kuāng píng guǒ
小老鼠又对着熊大婶扇了一下，背着一筐苹果